

Нова правдива дорога до життя

Хто читає, нехай розуміє!

Сійте собі у правду, і пожнете милість;
розорюйте у себе новину, бо час знайти
Господа, щоб Він, коли прийде, дощем пролив
на вас правду (Ос 10,12)

Любий читачу! Якщо ви хоч трохи любите Правду, то я думаю, і не тільки думаю, а знаю, що і ви бачите і знаєте, що, хто сіяв неправду, то пожав її плоди, і сьогодні те саме відбувається. Бачачи це, я не можу змовчати, знаючи передусім про те, що таланта в землю закопувати не можна, бо написано: «Кому дано, з того спитають» (Див. : Лук 12,48). Життя ж людини – година, і я зобов'язаний діяти, поки ще можна, бо не знаю, що принесе завтрашній день, і чи буду мати силу трудитись чи ні. Тому я переконливо прошу всіх, надто Вас, правителів, законників, начальників, наставників, пастирів, учителів, радників і всіх можновладців усіх релігій, віросповідань, переконань і національностей, будь-якого класу і статі, незалежно від того, членом якого товариства чи спільноти ви є: зупиніться на ваших дорогах, подумайте гаразд, чи можна проходити вашою путтю іншим народам. Можливо, ви йдете гарної днини ситі, веселі і радісні, нічого важкого не несете. Розважте, чи можна проходити вашим шляхом голодному, скорботному і засмученому, що несе непосильний тягар і за будь якої погоди? Я впевнений, якщо ви зупинитесь на ваших дорогах та поміркуєте, то далі вашими путями не підете, бо це шляхи погибелі. А почнете у себе розорювати новину, тобто обновляти дух ваш і серце (бо в теперішнього роду людського дух злостивий і серце зіпсує, звіряче, наповнене лихими і лукавими думками, тобто: як би що найсолодше поїсти, попиту, блуд творити, нічого не робити, і щоб інші не помічали, одним словом, аби обманювати інших). Обновлювати ж дух і серце тільки згідно з ученням Господа нашого Ісуса Христа, тобто Спасителя Помазанця, бо іншого імені для спасіння, для обновлення під небом нема. Крім цієї путі іншої правдивої нема, і не буде. Це є єдиний правдивий і вічний шлях життя, але небагато ним іде. Дороги цієї правдивої і вічної, життєвої я є свідком, і не лишень я, є ще й інші свідки, але ми всі – одно в Господі! Прошу вас усіх: шукайте й ідіть путтю Господньою. Відчувши покликання, залишайтеся в вашому званні, бо обрізання і необрізання – ніщо; але все у дотриманні Заповідей Божих, хто в якому званні покликаний, у такому і залишайся. Для віри потрібне діло, бо віра без діл – мертва. Діла ж необхідні Його, тобто Божі, а «Діла рук Його — істина й правосуддя; всі заповіді Його вірні» (Пс 110,7). Отже, хто може нас засуджувати за те, що ми дотримуємося діл Його, тобто святимо день суботній відповідно до Заповіді, тому що вона правдива, свята і

добра, і вічна. Засуджуюють же нас тільки ті люди, що опираються Богові і не можуть виконувати Закон Божий. Нині ж деякі люди, думаючи, що вони очищуються від злих своїх справ зміною їхніх звань, почали переходити із церкви в церкву, від спільноти до спільноти (що є одне і те ж). Наприклад: багато хто думає, а саме: баптисти і баптисто-євангелісти, що оскільки вони зорганізувалися в окремі общини, тютюн не курять, горілки й пива не п'ють, словами не лаються, то вже вони спасенні, й очікують взяття себе кудись, тобто на небо. А вчителі православної церкви чи спільноти, що називають себе священиками, почали переходити з православ'я в унію і назад; про чесне ж і святе життя не думаючи, а бажаючи лише зиску і догодження існуючій владі і для заслуги чинів. Як ті, так і інші думають, що вони роблять щось добре, тобто Боже і нове. То я кажу в ім'я Господа, що в одних порожньо, а в інших нічого нема, бо це діло не Боже.

У цьому номері я хотів би поділитися з моїми люб'язними друзями-читачами моїми почуттями і вірою:

перше, ми живемо у скорботні і лукаві дні, гірших від цих уже бути не може, але можуть і бути, якщо ми проспимо;

друге: життя наше дуже коротке, але кожен із нас хотів би жити довгі дні, для цього є порада Бога: «Ухиляйся від всього злого і роби добро, будь мирний і пильний того» (Пс 33,15). А улюблений наш у Господі Апостол Павло говорить: «і не беріть участі в неплідних ділах темряви, але й докоряйте» (Еф 5,11). А Господь наш Ісус Христос говорить: «і коли Він (Дух Святий) прийде, викриє світ за гріх, і за правду, і за суд» (Ін 16,8). То як можу я змовчати, бачучи в світі таку неправду і беззаконня, але тому пишу, і прошу всіх, хто співчуває: не робіть зла, не схвалюйте тих, хто робить зло, але викривайте таких, то зло щезне з лиця землі, неправда не буде царювати над правдою, як це тепер є. А прийде Царство Боже, і воля Його буде на землі, як і на небі. Не мрійте про повернення і відновлення колишньої Росії, про відокремлення України, про укріплення національного царства, про повернення в Палестину, тобто в святу Землю. Вся земля Господня і Свята. А мрійте про те, як би відновити справедливість, милість, суд і всезагальний мир на землі, тій, на якій ви живете (бо всі боги народів, які правили, розділяли, завойовували і владарювали беззаконно над народами, що їм пам'ятники зводять і портрети їхні прикрашають, і пісні їм співають, у сучасності загинуть, говорю правду в Господі). Візьмімо наприклад тих народних представників, що засідають у Сеймі і Сенаті, скільки пішло на них народної праці, і що вони за весь час своєї каденції зробили? А ось що: озлоблення, ненависть і ворожнечу, тому що постійно сперечалися одні з іншими про мови, про церкви, про школи, про розділення, про національність і про те, якій нації більше права дати і яку релігію поставити вище. І якщо все це скласти разом, то виявиться нічого, а якщо ще покласти на ваги, то буде легше від порожнечі, ось що дають незгода і суперечки. Немає там і не було Бога-Правди,

Бога-Миру, Бога-Любові, милості, суду і згоди, але і це повинно бути, щоб деякі навчилися. А ті, що себе вважали мудрими і під час голосування на виборах до сейму і сенату багато наобіцяли, зганьбилися, щоб не піднімали високо голови, бо то такий час, що один падає, а інший встає. Хто читає, нехай розуміє це, а якщо не розуміє, нехай не соромиться спитати, бо хто питає, той не блудить. Перш за все я хочу нагадати тим, хто себе називає новим творінням, начальствує в церквах, харчується й одягається від цього, і ніколи, здається, з Євангелієм не розлучається: подумайте над собою. Чи так чините ви, ті, що маєте всі зовнішні регалії, засідаєте у великих містах і роз'їжджаєте по пустелях, будете те, що не встоїть, зв'яжете те, що вже зігнило.

Знайте, що Бог говорить так: «Я Бог у перших, і в останніх - Я той самий. Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей; і хто говорить: «Я пізнав Бога, а заповідей Його не дотримується, той неправдомовець і немає в ньому істини, тобто Духу Божого». Ось яке ви нове творіння! Тому я в ім'я Господа Ісуса Христа нагадую вам Євангеліє вічне, а ваше ви залиште, бо Бог не хоче смерті грішника, але щоб грішник навернувся від злих своїх діл і жив. Заповіді Божі і є життя, тому що через них пізнається гріх. Тепер такий час, що всі діла людей відкриваються, але не тих чоловіків, що зайняті плугом, косою і сокирою, і не тих, хто торгує дрібними товарами, тут необхідно розуміти, що пишу. Але відкриваються діла тих чоловіків, що керували і керують беззаконно, що видають закони, але невідповідні до духу Божого, діла тих людей, що склали різні книги, і через них багато хто введений в оману. Як наприклад, дослідники Святого Письма вказали дату, що в 1925 році воскреснуть отці наші Авраам, Ісаак та Яків, ось тут вони і помилилися, бо отці наші праведні не вмирали і не помруть, а живуть вічно з Богом Отцем Небесним.

Адвентисти сьомого дня вказали, що в 1847 році буде горіти земля, але в своєму розумуванні помилилися і не розкаялися, а збираються разом із баптисто-євангелістами відлетіти на небо. Ніколи цього не буде, а тільки будуть вони знеславлені через свою впертість і мудрування, бо не розуміють Слова Божого, але і такі мають бути за Писанням. На завершення я переконливо всіх прошу: робіть добро, перемагайте в собі зло і викривайте тих, хто робить зло, не бійтеся тих, хто вбиває тіло, але душі не можуть убити, за правду і смерть легка, за правду смерть набуває життя. (Див.: Мат 10,28)

І тому, як я вже нагадував - хто де живе, не зважаючи: в Америці, Азії чи Африці, чи найближче – в Польщі, починайте робити добро всім усюди і скрізь, то добро буде, як і сказав пророк Божий, сійте собі в правду і пожнете милість. Відкиньте ваші національні патріотичні почуття, а надбайте людські почуття, такі, що були у Людини, народженої від Духа, народіться й ви від Духа доброго, миротворного, цей дух є Святий, і дається всім, хто просить, без різниці. Хто хоче бути більшим, будь меншим, то будеш великим, не прагніть влади, бо всі

владолюбні посоромляться, оскільки ними заволоділа гордість й осліпила їх, дивляться зверхньо на такого ж чоловіка, як і сам, а у ділах страждальців не беруть участі. Всі чиновники зіпсувалася, лише й думають, як би щонайшвидше години відбуті і користь придбати, а що з цього вийде, це справа не його, так міркують і так роблять усі, і якщо детально описати, то мені часу не вистачить, бо я не письменник, а землероб і пастух. Пророк говорить, що час шукати Господа, то і я ще кажу: шукайте Господа в собі, але знайте, що Бог є Добро, я вже говорив (у третьому номері), де живе Бог. Бог себе нам відкрив в особі Ісуса Христа, і не думайте, що Він там живе, де вказують вам усі решта, там Його нема, там місце порожнє.

Якщо ви послухаєте і почнете робити добро, то всі прийдуть до добра (не потрібно ні договорів, ні гарантій, це називається спілка зі смертю, людина нібито живе і боїться всього, хоч і кругом озброєна, а все-таки боїться, бо совість мучить її). Не йдіть тією дорогою, що нею йшли ваші попередники, ви самі бачите, що вони вже впали і впадуть, навіщо ж вам іти тією путтю. Я наведу один вірш: «Ви блудите, даремно б'єте ноги, Святого хочете знайти; та Ви не знаєте дороги, вам іншим шляхом треба йти, ідіть ви шляхом миру, правди, до злих не йдіть ви на совіт, братів любіть ви щирим серцем, то раєм зробиться цей світ». Ось цей вірш лишень зрозуміти та виконати, то буде дуже добре.

Я думаю, що ви гаразд знаєте, якщо чоловіку що заборонити, то він більше добивається і злоститься, це вже не є добром. І так хто якою мовою хоче говорити, не забороняйте, хто хоче як у Бога вірити, не забороняйте, хто як хоче навчатися, не забороняйте, аби лише все вело до миру, згоди і загальнолюдської любові. Це буде міцний устрій царства, держави, країни, краю чи землі, як хочете, так собі назвіть, бо не в званні життя, а в ділі. Нехай буде Бог у поміч усім, хто робить добро. Ще слово моє до письменників: покиньте писати травлю один на одного, тим ви не переможете, а собі тільки нашкодите, говорю правду в Господі: хто вам робив зло, то ви йому зробіть добро, то буде перемога ваша. О, як радісно було би читати і слухати, якби всі писали про мир, а не їздили укладати неймовірні союзи і договори. Боже вічний, врозуми нас усіх і допоможи нам усім робити добро на славу імені Твого. Амінь.

Видавець-редактор *Стефан Бохонюк*

Нова правдива дорога до життя

Бо Господь Бог нічого не робить, не відкривши Своєї таємниці рабам Своїм, пророкам (Ам 3,7)

Істинно, Бог відкриває тим, хто боїться Його, тобто слугам Своїм, те, що збирається зробити, бо і мені, як найменшому й останньому слугі Своему, Господь Бог відкрив, що Він починає робити велику перемену в світі. Бог мені відкрив 1911 року і через два роки почав діяти, а саме з 1914 року. Але, хоч мені і відкрив Господь Свій намір, то все-таки я не інакше зрозумів, як тільки за посередництвом Його Божественного плану, тобто Святого Письма. Змалку я був наставлений до отцівських законів і виконував їх як повинність, хоч і мав страх Божий, але не розумів нічого, бо гадав, що в мертвих божествах є якась невідома чудодійна сила, одним словом, був, як написано пророком Давидом: «Подібні до них і ті, що роблять їх, і ті, що надіються на них» (Пс 113,16). Значить, я стільки розумів, скільки розуміє мертвий бог, тобто ікона чи мертвий образ. Вірив я всіляким забобонам, навіть думав, що в лісах і болотах живуть дияволи, але 19 і 20 жовтня 1911 року, для мене особливо незабутні, я чув голос, який говорив мені, що в людях живуть біси. Після цієї події, що її детально не описати, я особливо замислився, що б це значило, але ніяк не міг зрозуміти, у мене лежала книга Євангелія, що я отримав як подарунок з нагоди закінчення курсу Заборольського Народного училища, я багато разів брався читати її, але, читаючи, не розумів, хоча дещо-таки розумів. Мої односельці і всі люди навколо мене говорили, що я з розуму зійшов, бо я соромився вже заходити в компанію п'яних і непорядних, це для мене було мерзотою. Під час зустрічі з яким-небудь чоловіком я прагнув розказати про подію яка сталася зі мною, для того лише, щоб отримати від нього яке-небудь пояснення. Так пройшов майже рік, та за той час я вже почав ясно розуміти слово Псалтиря, що Псалтир написаний не для тих мертвих, яких кладуть у могилу, але для тих мертвих, які нібито живі, проте нічого не розуміють. Одного разу я зустрівся з одним чоловіком із німців, і, бачачи, що він розумна людина, я йому розказав незвичну подію, яка трапилася зі мною. Він, слухаючи мене, просльозився і сказав мені: «О, брате! Ти - наперед вибраний Богом, спостерігай за собою, бо ти будеш увергнутий у спокусу, для цього купи собі Біблію, читай і ти в ній знайдеш все про тебе написане, вір без сумніву, що Бог, оскільки тебе вибрав, то Він і навчить тебе». Я вислухав зі страхом і трепетом сказані ним слова і прийняв їх до серця, ніби від самого Бога, і не давав собі спокою доти, доки не купив від Федорука з Боголюбів Біблії. Придбавши Біблію, я не міг натішитися нею, я радів і співав псалми як той, хто набув великий скарб і навіть більше і дорожче.

Починаючи читати Біблію, я не міг зрозуміти значення Божественних слів, тоді мені пригадувалися достопам'ятні для мене дні о д к р о в е н н я і почутий мною голос, що говорив: «Він не знає», і другий голос: «Ми його навчимо».

Віруючи цьому останньому, я благоговійно молився моєму Господу Богу, вічно живому через Ісуса Христа, Спасителя всіх кінців землі, про дарування мені розуміння Божественних Слів Святого Письма, і поступово такі дари отримував, за що славлю, звеличую і прославляю Вічно живого Бога, бо Він був, є і буде, і всіх, хто надіється на Нього, не залишає, зойк їхній чує і спасає. Тому я це пишу і всіх прошу: наверніться до Бога через Спасителя Ісуса Христа і ви зрозумієте, що мусить бути за планом Божим, бо все, що було, є і буде, ви знайдете на плані Божому, тобто в Біблії, і зрозумієте, як можна уникнути всіх тих прийдешніх бід, що визначені на світ цей, а що визначено, те і станеться, бо Бог наш вірний, Сильний і Кріпкий.

Святий обов'язок чи зобов'язання **с л у г Б о ж и х** попереджати світ про прийдешні лиха, не зважаючи на те, послухають чи не послухають нас. Я пишу це, щоб почули на висоті! Слухайте звук труби Божої, почувши, зупиніться на путях ваших, та подумайте добре, розпитайте старців давніх родів, де шлях добрий, і ним ідіть, може, ви сховаетесь від гніву Божого: «бо гряде день Господа Саваофа на все горде і зарозуміле, і на все звеличене, – і воно буде принижене» (Іс 2,12). Чому ви не дивитеся, що було і що сталося? Яка була велика і могутня Росія? Де та гордість і пихатість? Росіяни розкидані по закордонах тільки і мріють про те, що було, але минулого не вернути. Час на місті не стоїть. Нині - час виконання всіх пророчих провіщень, це час воздаяння за ділами.

Не слухайте ваших висококультурних політиків, вони вас вводять в оману, вони розказують вам мрії свого серця впертого, їхні передбачення не звершаться, всі такі будуть засоромлені.

Зрозумійте хоч це пророцтво: «[...] як ранкова зоря поширюється по горах, народ численний і сильний, якого не бувало від віку і після того не буде у роди родів» (Іоїл 2,2). «Гори» – це світові царства чи висока влада, тепер подивіться: як поширюються темні народні робочі маси в усіх царствах і напірають на гори, тобто на високу владу, і подумайте: «Які наслідки можуть бути?» О горе... Але ці висоти не бачать, а все готують небесний, тобто духовний* електричний чи газовий вогонь, бо це така буде війна, якої не бувало від початку світу, і не буде вже. І не подумують, що самі на себе біду готують, бо пророк говорить: «Викопав яму і сам упав у неї».

Ще є трохи часу, і є ще засіб для спасіння, лише послухайте і прийміть, а якщо не послухаетесь, то Господь Сильний зламати вашу впертість і гордість. Але краще було б, якби чоловік сам добровільно принизився за прикладом царя Йосафата. Коли зацарював цар Йосафат, то спочатку ходив дорогами батька свого Давида, тобто був справедливим до всіх народів, що населяли його царство, а саме: видав рівний для всіх закон, вибрав і поставив по всьому царству людей справедливих, які боялися Бога і дотримувалися заповідей Його, щоб вони навчали народ закону Божого, маючи при собі книгу **З а к о н у Б о ж о г о**; і, справді, тоді в його царстві був порядок, і всі любили його, а інші сусідні царства боялися нападати на нього. «І людина, будучи в честі, не розуміє, що вона зрівнялася з тваринами і уподібнюється їм» (Пс 48,13). Так сталося і з царем Йосафатом, і не тільки з ним, але такі випадки трапляються з усіма правителями землі до сьогодні. Поріднився цар Йосафат з іншим сусіднім царем Ахавом, що був недостойним, у

його царстві був безпорядок такий, як сьогодні. А ви знаєте, що зло особливо причепливе: як поріднився цар із недобрим і нечесним колегою, так поріднилися і всі його слуги, і зло почало поширюватися по всьому царству Йосафата. **З а у в а ж т е**, що тоді теж було багато народностей, тобто національностей, бо Євреї завоювали тоді сім народів. Бог є вічним і незмінним, і оселя Його постійно знаходиться в особливо вибраних чоловіках, служителях Божих до сьогодні. За днів царя Йосафата був слуга Божий, як тоді називали, прозорливець Іууй, він мав відкриті очі і бачив усе, що відбувалося, а оскільки бачив, то не міг мовчати, бо він був слугою не світу цього, а Бога, тобто Духа. Слуги Божі до сьогодні що бачать і знають, те мусять говорити правителям народним, тому що слуги Божі дають звіт перед Богом, Отцем Небесним. Слуг же Божих не любили і не люблять до сьогодні, але ми любимо і викриваємо світ грішний. І позаяк на ту пору не був ще так поширений друк, як сьогодні, то слуга Божий Іууй виступив назустріч Царю Йосафату, що повертався з недоброї путі, і сказав: «Чи пасувало тобі допомагати нечестивцеві і любити ненависників Господа? За це на тебе гнів від лиця Господнього». **З а у в а ж т е**, що багаті, розкішні, горді і всі, що гнітять бідний трудящий люд, це ті, хто ненавидить Господа; а правителі лише їм і допомагають. Цар Йосафат вислухав слова слуги Божого, прийняв у серце, обдумав, що недобре робив, порвав усі пакти, договори і союзи з нечестям, а взявся за влаштування порядку всередині своєї країни і навертав усіх людей, аби покинули пиху і гордість, а наслідували смиренних і лагідних, дав розумним право, а нерозумним і непокірним палку. Поставив справедливих суддів по всьому своєму царству і сказав їм: «Зважайте, що ви робите – ви творите не суд людський, але суд Господа, і Бог із вами в справі суду. Отже, нехай буде страх Господній на вас: дійте обачно, тому що немає у Господа, Бога нашого, неправди, ні упередженості, ні хабарництва» (Див.: 2 Пар 19,1-8). Після таких справедливих і законних добросовісних розпоряджень деякі народи бралися воювати з царем Йосафатом. Тоді цар ще кращим став для народу свого, тобто для всіх народностей царства свого: оголосив піст у всьому своєму царстві, тобто прощення, відпущення на свободу, ділення хліба з голодним, одягнення нагого, введення в дім безпритульного і будь-яку іншу добродієність – це є встановлений Богом вічний **п і с т**. За такі законні, справедливі і чесотні постанови і розпорядження всі народи, що населяли царство Йосафата, стали любити царя і допомагати йому у всіх ділах зі щирим серцем. Хоч і спалахнула війна, то все-таки цар Йосафат зі своїм дружнім народом переміг, бо Господь був із ними. Ось це є долиною царя Йосафата, він послухав слугителя Божого й опустився з висоти на низ, тобто в долину, і Господь благословив таку долину, низ, приниження. І долина Йосафата названа долиною благословіння до сьогодні. Я, що бачив і бачу гнів Божий, який іде на всі народи, що не пізнали Бога, попереджаю: зупиніться на шляхах ваших, обдумайте, що ви робите? Не в ювілеях ваших і не в святкуваннях, і не в святостях ваших Господь. А живе Бог у простих, смиренних і лагідних серцях тих, що підневільні, беззахисні у ярмах, у тих що несуть непосильні тягарі. Таких звільніть, то буде Бог із вами, і допоможе Він вам у будь-яких ваших справах, і визволить Він вас від лих, що незабаром настануть.

Ще звертаюся з моїм проханням до всіх, а надто до вас, що називаєте себе віруючими, як-от: баптисто-євангелістів і адвентистів, не забороняйте підвідомчим вам членам читати різні видання, журнали і газети, як це ви, деякі проповідники, робите. З цього вже видно, що ви хочете в темноті тримати підневільні вам невинні душі, ви невдовзі дасте звіт перед Всевидячим Богом, і буде вам сором і ганьба. Подумайте, проповідники, що ви проповідуєте: ви все збираєтеся відлетіти на небо з усіма тими, хто вас слухає? А хто ж буде очищати землю? Цього ви, проповідники, не бажаєте, бо чистильнику треба бути забрудненому, поки він що очистить? Адже ви звикли язиком вашим ходити по небесах і ще прагнете з ногами влізти на небо. Беріться хоча б головою увійти на небо, і то буде добре. Не розумієте Писань, ні сили Божої, а подумайте: скількох невинних людей ви ввели в оману, ви дасте звіт перед Богом і Господом Неба і землі. Попереджаю вас: одумайтеся і покайтеся, розпитайте старців давніх, а також Ісуса Христа й учнів Його, оскільки Вони всі – свідки Єдиного Істинного Бога, і я, як найменший, наслідую діла їхні.

Нехай допоможе нам Господь, Бог наш, пізнати дорогу Його, і нехай благословить Він нас іти Його путтю і світити всім, хто перебуває в темряві, і нехай врозумить Господь Правителів країни цієї, і нехай збереже Він від усіх прийдешніх нещасть, і ми будемо Його славити як Бога Отця і Сина і Святого Духа. Амінь.

*невидимий

Редактор і Видавець *Стефан Бохонюк*.

Нова правдива дорога до життя

Волай голосно, не стримуйся; піднеси голос твій,
Хто читає, нехай розуміє!   подібно до труби, і вкажи народу Моєму на беззаконня
його, і дому Якова — на гріхи його (Іс 58,1).

Ми знаємо, що всі служителі Божі провіщали всі події, які ставалися і стаються на землі до сьогодні, і тим застерігали народи від нещастя. Події ж здійснюються на землі тоді, коли люди відступають від **Закону** і чинять беззаконня, і видають закони, але не за духом Божим. Якщо ми уважно придивимося і прислухаємося до того, що тепер усюди твориться, і якщо хоча б трохи любимо Закон Правди, Добрий, Духовний і вічний, то побачимо, тобто зрозуміємо, що більше беззаконня вже не може бути, як тепер є. Бачити ж можна тільки через Закон, тобто за посередництвом Закону, бо написано: «Але я не пізнав гріх (або беззаконня) інакше, як через закон» (Рим 7,7). Значить: **Законом пізнається гріх**. У теперішній же час з'явилося багато лжевчителів, лжехристів і лжепророків, як, наприклад, проповідники баптисто-євангелистів навчають, що Закону Божого не треба дотримуватися, кажучи, що нещасний той чоловік, який намагається виконати Закон Божий. Питаю: чи можна так говорити тому, хто називає себе новим творінням і служителем Христовим? Якщо Сам Господь наш Ісус Христос зауважує: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон або Пророків: не порушити прийшов Я, а виконати» (Мф 5,17). Той самий Дух Христовий через Давида, раба Свого, мовить: «Я бажаю виконати волю Твою, Боже мій, і закон Твій у серці моїм» (Пс 39,9, а також: 36,31; 19,8-9; 110,7-10 і 118 псалом прошу прочитати весь, варто прочитати і Єр 9,13-16; 23,23-40, 31,31-38; Єз 36,23-38; Мф 19,17-19; 22,37-40; Мк 12,29-34; Лк 4,16-31; 10,27-29; Ін 14,15; 15,10; 17,14-17; Діян 13,14.27.42.44; 16,13; 17,2; 18,4; Як 2,10-12; 2 Пет 2,21; 3,16-17; 1 Ін 2,3-11; 4,17; 5,1-3; 2 Ін 1-7; Рим 2,12-29; 7; 8, 1-10; 1 Кор 7,19; Євр 4,9; Одкр 12,17; 14,12; 22,14 і багато ще можна вказати місць зі Святого Письма, що ті хто вірять Богу, виконували і виконують Його Святий Закон, тобто **Десять Заповідей**, бо вірою утверджується Закон (Див.: Рим 3,31). А не так, як ці вище згадані брехливі проповідники навчають не дотримуватися Закону Божого і пишуть мені в листі, що я їх злословлю в моїх брошурах у номерах 1, 2, 3 і 4. Настав час виконатися всьому написаному в Законі і пророках. Закінчуються часи язичників. Настали дні злиття Духа Святого на всяку плоть. Настали дні і той самий час, коли Господь повертає полон Юди і Єрусалима

і збирає всі народи в долину Йосафата, щоб чинити над ними суд праведний і воздати кожному за ділами його.

Я, раб Ісуса Христа Господа нашого, на основі Євангелія від Іоана 16,8-12 і 2 послання до Тимофія святого Апостола Павла 4,1-5 пишу це і прошу всіх: покайтеся і віруйте у вічне Євангеліє Боже (тобто благовість Божу), бо наблизилося Царство Боже. Я не злословлю, а прошу: «Звертайтеся до Закону й Одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Іс 8,20). Тому що «Споконвіку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог» (Ін 1,1); «І Слово стало плоттю, і вселилося між нами, повне благодаті й істини» (Ін 1,14). Пророк Ісая говорить: «Послухайте Мене ті, що знають правду, народ, у якого в серці закон Мій! Не бійтеся ганьби від людей, і лихослів'я їх не страшіться. Бо, як одяг, з'їсть їх міль і, як вовну, з'їсть їх черва; а правда Моя перебуватиме повік, і спасіння Моє — у роди родів» (Іс 51,7-8).

Бог нас закликає, щоб ми говорили голосно і піднесли голос, подібно до труби, і вказали народу Його на беззаконня його і на гріхи його. То я прошу всіх, хто любить Бога-Правду: допомагайте говорити голосніше, долучіться до Бога, щоб здійняти голос, хто і як, і чим може, всюди і скрізь, аби голос цей пройшов через усю землю – внизу і вгорі, це святий обов'язок усіх, хто боїться Бога, оскільки час не зволікає. Поглянь, друже-читачу, що тепер робиться? Дуже рідко можна зустріти сімейство, що жило б у мирі, згоді і любові; і не тільки родину, але подружжя складно зустріти, що жило б, як закон велить. А чому? Та тому, що ніхто цього не вчить, а вчать і роблять лишень формально і буквально. Ми живемо в Європі, і всі ці царства йменують себе Християнами, назва-то хороша, тому що взята від імені Христа, але придивімося до діла, тобто до життя: чи є тут життя Христове? Та сказати треба правду, що ні. А все йде проти Христа. Тільки слова Христові і форма зовнішня, а дух противний, тобто сатанинський, диявольський. Тому я звертаюся з моїм щирим проханням до всіх пастирів, наставників, урядників, учителів, проповідників, благовісників, що називають себе християнами: подумайте хоча б про Христа Ісуса, Спасителя всіх (смирених і сокрушених, що перебувають у гробах і в темницях). У вас лежать для форми в церквах, у костелах, у кірхах, у молитвених домах і у ваших приміщеннях книги Святого Письма, тобто Біблії, загляньте в ті книги і розважте, чи так ви поводитесь, як у тих книгах написано, і якщо не так чините, то прошу вас: учіться робити так, як навчали пророки, навчав і діяв Господь наш, Ісус Христос, і Його учні, позаяк я добре знаю і бачу, що поводитесь не відповідно істині, тобто не за духом Христовим, бо саме по собі нічого і ніколи не прийде, а потрібно нам кожному самому з собою боротися, щоб перемогти в собі гріх, тоді лише можемо й іншим указати.

Написано: «Отже, як Христос постраждав за нас тілом, так і ви озбройтеся тією самою думкою; бо хто страждає тілом, перестає грішити, щоб решту часу життя в тілі жити вже не за людськими похотями, а за волею Божою» (1 Пет 4,1-2), тобто згідно із Заповідями Його. Отож, друзі, якщо ми читатимемо книги Святого Письма і розумітимемо, і хвалитимемося не лицем своїм, а серцем смиренным і духом сокрушеним, то у такий спосіб зможемо прийти до Христа, тобто уподібнитися Йому, зрозуміємо, який Він є. Але не десь високо, а в собі самих!

Пророк Давид говорить: «Стривожилися народи, захиталися царства: [Всевишній] подав голос Свій, і похитнулася земля» (Пс 45,7), а Ісус Христос мовить: «[...] на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення» (Лк 21,25). Я навів лише ці два вірші тому, що багато вчителів нас звинувачують, кажучи, що необхідно розуміти Святе Письмо буквально. Дорогий читачу, хіба земля похитнулася? Чи Ісус Христос мав цікавість до моря? Подумай. А адвентисти сьомого дня навчають, що Святе Письмо все треба розуміти буквально. Вони глибоко помиляються. Давид говорить: «Хоч захиталася земля і всі, що живуть на ній, Я утверджу стовпи її» (Пс 74,4). Хто був стовпами? Чи не учні Христові?! Як же тут розуміти буквально? Це лишень лжевчителі розуміють буквально. Наприклад, пророк Ісаї мовить: «І буде в останні дні, гора дому Господнього буде поставлена у главу гір і підніметься над пагорбами, і потечуть до неї усі народи» (Іс 2,2). Хіба тут потрібно розуміти буквально? Подумайте над цим гаразд, адвентисти, і покайтеся, оскільки будете засоромлені.

Візьмімо декілька місць із Нового Заповіту: «Горе ж вагітним і матерям-годувальницям у ті дні!» (Мф 24,19). Хіба Ісус Христос звертався до вагітних жінок і грудних немовлят? Подумайте над цим ви, що вивчили букву. Ще: «І поставить овець праворуч Себе, а козлів — ліворуч» (Мф 25,33). Подумайте, проповідники різних сект, ви розповідаєте, що Святе Письмо розуміти необхідно буквально. Чи не помиляєтеся ви? Скажу вам правду в Господі, що вельми помиляєтеся й обманюєтеся, не розуміючи Писань! А подумайте, скількох ви грудних немовлят ввели в оману вашими вченнями, розкайтеся у ваших вчинках, поки ще є час, бо його не буде.

Дехто, а саме: Д. Бузяк із Варшави, своїм листом від 27.X.1926 року просить мене, з докором, дати йому ясну відповідь на деякі місця мого видання, а конкретніше: з 1-го номера про хвіст, про закон Божий, про лжепророків і лжехриста, і про захоплення якихось учнів, з 2-го номера пункт останній до слів: «бо все, що падає згори, розсипається», з 3-го номера про ближнього, з 4-го номера про засудження мене за виконання волі, заповідей чи закону Божого і щодо їжі. Відповідаю: «Цьому я не противлюся, але молю Бога, Отця мого Небесного, щоб Він благоволив відкрити таємницю Своєї волі (тобто заповідей чи Закону Свого) всім людям на всій землі». Відповідаю. У 1-му номері «хвіст» – це остання частина

тіла звіра, потрібно розуміти, якого звіра, прочитай: Ісаї 9,14-16. Голова – це початок звіра. Святий Апостол Павло сказав: «Бо я знаю, що після відходу мого придуть до вас люті вовки, які не щадитимуть стада; та і з вас самих постануть люди, які говоритимуть неправдиво, щоб повести учнів за собою. А тому пильнуйте, пам'ятаючи, що я три роки день і ніч безперестанно зі сльозами навчав кожного з вас» (Діян 20,29-31). Пояснення: після відходу Апостолів у путь усієї землі (Див.: 3 Цар 2,2) до керування Церквою поступово почали вступати люди старшого віку і знатні – це голова, і поступово відступали від Закону Божого, і так дійшло до наших днів. Тепер беруться керувати Церквою люди, не вибрані Богом (про те, якими є вибрані, йдеться у книзі Рим 8,28-31). Не вибрані Богом не розуміють не тільки духовно, але навіть буквально не розуміють, а взялися вчити інших, самі ж не розуміючи нічого, як і сказав нам наш співробітник – вибраний Божий Святий Апостол Павло: «бажаючи бути законовчителями, але не розуміють ні того, про що говорять, ні того, що стверджують» (1 Тимофею 1,7 до 20-го вірша). А погляньмо, друзі, тепер усюди: скільки різних проповідників, благовісників, біблійних працівників, книгорозповсюджувачів і різних інших обманщиків приховується під прапором Христа Ісуса, показують із себе ангельські обличчя, щоб потягнути за собою щонайбільше людей і вже захопили велику кількість простодушних (Див.: 2 Кор 11,13-15; 2 Тим 3,13-17). Чи це не хвіст, лжепророки, лжехристи і т.ін.? **Істинно, тобто кажу правду в Господі.**

Відповідаю щодо 2-го номера. «Гора» або «висота» – це гордість диявольська. А подивіться, як вивищується і пишається багато людей своїми знаннями, вони впадуть і розсиплються. Апостол Святий Яків сказав: «Нехай хвалиться брат смиренний своєю висотою, а багатий — смиренням своїм [...]» (Як 1,9-10). Ще Він сказав: «Браття мої, не багато хто ставайте учителями, знаючи, що ми підпадемо під більший осуд» (Як 3,1). Відповідаю на номер 3-й про ближнього, прочитай Євангеліє про милосердного Самарянина, а також Мф 5,47.

Відповідь на номер 4-й щодо суботи читай на 1 сторінці цього номера. Знайте, що свідоцтво двох людей істинне. Спасіння у Христі Ісусі, Господеві нашому. Законом же пізнається гріх у всі роди. Якщо ж не буде закону, то не буде і гріха, розумій, що говорю. Відносно суботи я прошу ще прочитати книги пророків: Ісаї 56,58 і 66,22-24; Єремії 17,19-27; Єзекиїля 20 главу всю. Про їжу прочитай і зрозумій Рим. усю 14 главу.

На завершення я всіх прошу і молю: визнайте за істину Закон Божий, тоді будете спасенні Спасителем Ісусом Христом. Він не порушив, а утвердив і прославив Закон Своєю Святою кров'ю, пролитою на Голгофському Хресті. Нехай благословить Господь Бог усіх, хто роздумує про Закон Божий і дотримується Його. Нехай збере Він нас з усіх сторін і об'єднає нас Своїм Святим духом і скріпить нас Своєю невимовною любов'ю на славу Його. Амінь.

Видавець-редактор *Стефан Бохонюк*